

Sygn. akt V CZ 77/06

POSTANOWIENIE

Dnia 15 listopada 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Gerard Bieniek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Antoni Górski

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa A. K.

przeciwko Wojewódzkiemu Centrum Medycznemu w O.

z udziałem interwenienta ubocznego Towarzystwa Ubezpieczeń i Reasekuracji

"W." S.A. o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 15 listopada 2006 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego [...]

z dnia 30 czerwca 2006 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 30.06.2006 r. odrzucił apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia 5.10.2005 r. z uwagi na jej wniesienie po upływie ustawowego terminu.

Powód zaskarżył te postanowienie zażaleniem. Zarzucił naruszenie art. 133 § 3 i art. 370 k.p.c. i wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sprawie jest poza sporem, że poprzedni pełnomocnik ustanowiony z urzędu wniósł o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego i doręczenie odpisu tego wyroku z uzasadnieniem bezpośrednio powodowi. Zgodnie z tym wnioskiem Sąd Okręgowy doręczył powodowi odpis wyroku z uzasadnieniem w dniu 17.11.2005 r. (k. 441). Termin do wniesienia upłynął w dniu 1.12.2005 r., zaś apelację wniesiono w dniu 2.12.2005 r. a więc po upływie terminu ustawowego. Rzecz jednak w tym, czy pismo poprzedniego pełnomocnika powoda ustanowionego z urzędu o sporządzenie i doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem bezpośrednio powodowi było skuteczne i tym samym rozpoczęła bieg ustawowy termin do wniesienia apelacji. Skład orzekający w niniejszej sprawie podziela pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w postanowieniu z dnia 08.09.1993 r. III CRN 30/93 (OSNCP 1994, nr 7-8, poz. 160). Stwierdzono tam, że przepisy kodeksu postępowania cywilnego o doręczeniu mają charakter obligatoryjny, który wyłącza swobodną dyspozycję stron w zakresie sposobu doręczenia pism sądowych; dyspozycja art. 133 § 3 zd. 1 k.p.c. wiąże zarówno sąd, jak też same strony, które jedynie poprzez cofnięcie pełnomocnictwa lub jego ograniczenia albo upoważnienie określonej osoby do odbioru pisma mogą uniknąć doręczenia przez sąd pism do rąk osób w tym przepisie wymienionych. Z art. 133 § 3 zd. 1 k.p.c. wynika zaś, iż jeżeli ustanowiono pełnomocnika procesowego lub osobę upoważnioną do odbioru pism sądowych, doręczenia należy dokonać tym osobom. Ustanowienie pełnomocnika procesowego przez stronę lub przez sąd (pełnomocnik z urzędu) nie ma żadnego znaczenia dla stosowania art. 133 § 3 zd.

1 k.p.c. Taki pełnomocnik, w szczególności z urzędu nie może skutecznie procesowo ograniczyć zakresu swojego umocowania przez uchylenie się od obowiązku przyjęcia pisma sądowego. Z tego też względu zarządzenie przewodniczącego o doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem bezpośrednio powodowi, a nie pełnomocnikowi powoda ustanowionemu z urzędu, nie było procesowo skuteczne. Termin do wniesienia apelacji rozpoczął swój bieg od daty doręczenia odpisu wyroku z uzasadnieniem pełnomocnikowi z urzędu, a tym samym apelacja została wniesiona w terminie.

Z tych względów, na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. 398¹⁵ k.p.c. orzeczono jak w sentencji.